

Grevie kyrka

Lunds stift

Fasad mot nordväst.

Kulturhistorisk karaktäristik och bedömning

KRISTINA SIMONSSON, 2016-11-14

jais
arkitekter
—

Svenska kyrkan
LUNDS STIFT

Grevie kyrka

Förslöv-Grevie församling, Bjäre kontrakt, Lunds stift
Grevie socken, Grevie 44:1, Båstad kommun, Skåne län, Skåne

Beskrivning och historik

Kyrkomiljön

Grevie ligger en och en halv mil nordväst om Ängelholm, nära Skälderviken på Bjärehalvön, med Hallandsåsen i öster.

Historik

Bjärehalvön och trakten runt Grevie är rik på fornlämningar med många gravhögar från bronsåldern. Den omfattande tidiga bosättningen under förhistorisk tid här berodde på goda betesmarker, det då varma klimatet och tillgången till fisk.

Namnet Grevie skrevs Gräwia på 1320-talet och anses vara en böjningsform av gravhög och syfta på de bronsåldersgravhögar som finns vid kyrkan. Namnet har ursprung från vikingatid.

Från medeltid till 1800-tal bestod landskapet av byar med samlad bebyggelse och omgivande odlingsmark. Längs kusten fanns fäladsmark.

I samband med skiftena under 1820-40-talet splittrades byarna. Marken delades i större enheter och nya gårdar byggdes vid nyuppodlad mark. I Grevie genomfördes laga skifte 1837. I byn fanns då femton gårdar och sju gathus. En del av gårdarna flyttades ut.

Järnvägen, Väst kustbanan, som öppnade 1885, fick station ett par kilometer från kyrkbyn. Ett nytt samhälle utvecklades till Grevie stationssamhälle, skilt från Grevie kyrkby som slutade växa.

Beskrivning

Kyrkoanläggningen ligger i ett jordbrukslandskap med spridda gårdar. Vägar omger kyrkan i tre väderstreck, i öster går landsvägen som delar den gamla kyrkbyn i två delar. Enstaka enfamiljshus och gårdar ligger öster och söder om kyrkan längs vägar. En bit bort, nordväst om kyrkan finns en montessoriskola i en före detta sparbanksbyggnad och ett äldreboende utformat som en fyrhängad gård.

Expansion med nybyggda enfamiljshus har skett i Grevie stationssamhälle, två km ifrån kyrkbyn. Mellan de två samhällena är dels jordbruksmark, dels industriområde i utkanten av stationssamhället. Vackra naturomgivningar med bland annat naturreservat Grevie backar finns i närheten. Det är tre kilometer till havet där sommarstugeområden ligger längs kusten.

Kyrkobyggnaden

Grevies ursprungliga kyrka byggdes troligen under andra halvan av 1100-talet och bestod då av långhus, smalare rakavslutat kor och eventuellt ett torn. Sedan dess har kyrkan byggts till och om och renoverats ett flertal gånger. Under senmedeltiden slogs valv i kyrkan. Vid någon tidpunkt har ett vapenhus och en sakristia byggts mot söder.

Den stora befolkningsökningen krävde en större kyrka och 1804 byggdes en korsarm, nykyrka, i norr efter ritningar av G.M. Melander från 1802. Nykyrkan försågs med trätunnvalv och sannolikt revs tegelvalven i långhuset och ersattes med ett trätunnvalv vid denna tid.

1838 rasade en del av tornet och en del revs. Ett nytt torn ritades 1839 av S F Bohm och uppfördes 1844-45. Det nya tornet hade stora brister och en lång konflikt med entreprenören följde.

1855-57 byggdes kyrkan om efter ritningar signerade av J F Åbom vid Överintendentämbetet. Koret vidgades till långhusets bredd och förenades med ett tunnvalvt tak. Ny femsidig sakristia byggdes i öster. Utbyggnaderna mot söder revs. Fönsteröppningarna förstörades. Tre ingångar i långhuset murades igen. Kyrkorummets orientering ändrades från det traditionella väst-öst till nord-syd med ingång genom nykyrkan. Altaret flyttades till söderväggen.

1861 uppfördes en läktare i nykyrkan och 1880 en västläktare i långhuset.

1892 kläddes tunnvalven med pärlspont och målades blå. Ny inredning med predikstol, bänkar, altare och altaruppsats.

1932 byggdes pannrum under sakristian och vindfång i nykyrkan efter ritningar av arkitekt N Blanck.

1935 byggdes tornets lanternin om efter ritningar av arkitekt Oscar Persson. Tornets öppna spånklädda lanternin ersattes av en täckt kopparklädd.

1936-1938 målade Pär Siegård en fresk på hela östra långhusväggen.

1964-68 genomfördes en mycket omfattande restaurering efter handlingar av domkyrkoarkitekt Eiler Græbe. Kyrkan återfick sin ursprungliga öst-västliga orientering och altaret flyttades till öster. Dubbeldörren byttes till enkeldörr i östväggen och kormålningen kompletterades runt dörren. Nya öppna bänkar, nya golv, nya armaturer, predikstolen flyttades. Valvöppningen mellan långhus och nykyrka ändrades. Friläggning av sandstensbåge i vapenhuset. Båda läktarna byggdes om. Inbyggnad under nykyrkans läktare. Ny beklädnad av tunnvalven och vapenhuset med hyvlad furupanel. Samtliga fönster, dörrar och tornluckor byttes.

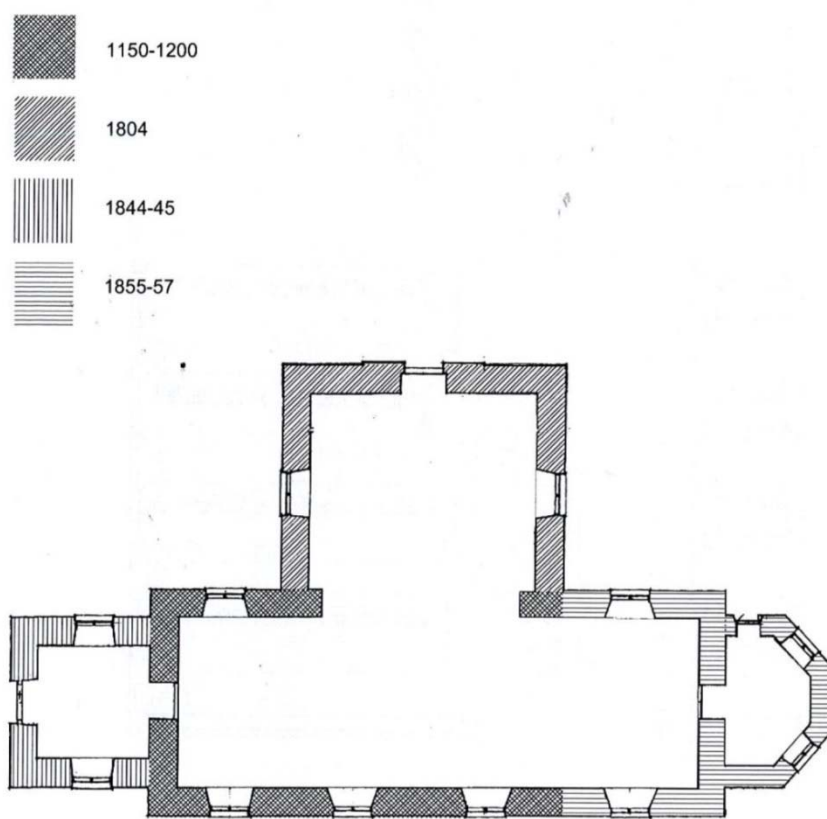
Solbänkarna kläddes med koppar. Skiffertaket byttes till koppar på sakristian.

1983 gjordes en utvändig restaurering efter handlingar av arkitekt Rolf Larsson. Skiffertaket byttes till koppertak på långhus och nykyrka.

1995-96 Utvändig restaurering omfattande kalkning och målning.

2000 Sakristian rustades upp med nytt golv och nya skåp.

2008-2009 inre och yttre renovering med bland annat nytt altare, ny altarring, uppsättning av träskulptur, väggarna målades invändigt med silikatfärg, konservering av altarfresken. Handlingar av arkitekt Hans Ponnert.

Kyrkans kronologiska utbyggnad. Bild från underhållsplanen.

Exteriör

Kyrkobyggnaden består av ett torn med lanternin i väster, långhus, en femsidig sakristia i öster och en bred korsarm, nykyrka, i norr.

Grundläggningen är förmodligen på en kallmur av natursten. Murarna är uppförda av gråsten och kalksten med tegel i omfattningarna. Långhus, torn och sakristia har spritputsade fasader medan nykyrkan har murar av synlig gråsten med kalkfärgade fogar och huggna hörnstenar. Stenarna är större nertill och avtar i storlek uppåt. Nykyrkan har en sockel av tuktad gråsten med kalkade fogar. Långhus, sakristia och

torn saknar sockel. På norra långhusmuren under ett fönster syns spår av den romanska kyrkans norrportal med sandstensomfattning.

Långhuset har en slätputsad takgesims i två språng medan sakristian har takgesims i två språng med mellanliggande strömskift, tornet har en gördelgesims i höjd med långhusets gesims.

Kyrkan har tre ingångar, huvudingång i väster i tornet, i nykyrkan i norr och i sakristian i öster. Samtliga dörrar är från 1968, klädda med profilerade brädor av ek i rombiskt mönster. Ingången i korsarmen som var huvudingång innan reoveringen 1968 är omgiven av en mycket bred slätputsad rusticering. Ovanför rusticeringen sitter ett halvrunt fönster.

Kyrkans stora träfönster har rak ovankant men sitter i svagt stickbågiga murnischer från 1857. Smygarna är spritputsade. Tvåglasfönstern av ek, från 1968, är indelade med tvärpost, mittpost och varje luft spröjsad till sex rutor. Solbänkarna är inklädda med kopparplåt. Tornets tredje våning har dessutom runda spröjsade träfönster i tre väderstreck. På fjärde våningen i tornet finns rundbågiga ljudöppningar åt alla väderstäck.

Långhuset och nykyrkan har sadeltak, sakristian ett femsidigt valmat tak. Tornet har flackt tälttak med en kvadratisk lanternin med ett flackt tak. Samtliga tak är klädda med valsad kopparplåt med förskjutna tvärfalsar. Takavvattningen är av koppar förutom nedre delen av stuprören som är bytt till svart plåt.

Fasad mot söder.

Fasad mot nordöst.

Interiör

Vapenhuset i tornets bottenvåning är ett kvadratisk rum med fönster mot norr och söder. Längs norrväggen löper en trätappa med räcke av oljad furu till tornets andra våning. Golvet är belagt med kvadratiske tegelplattor, väggarna är putsade och vitmålade, taket är klätt med furupanel. Dubbeldörren till kyrkorummet är klädd med stående ekpanel med synliga skruvskallar mot vapenhuset, mot långhuset är dörren av

ramverk med tre speglar. I väggen mot öster syns rester av en tornbåge av kvaderhuggen sandsten.

Kyrkorum

Långhus och kor är ett sammanhängande tunnvalvt rum, till vilken nykyrkan ansluter med en bred rundbågig öppning.

Golven är belagda med rött tegel på flatan, i bänkkvarteren ligger brädgolv, väggarna är putsade och målade. Det tunnvalvda taket är klätt med fasspontad vitoljad furupanel. Mellan tak och vägg finns en profilerad trälist. Ljus Kronor från 1968 hänger i taket. Bänkarna uppdelade i tre kvarter står på ömse sidor om mittgången i långhuset. Långhus och kor har fyra fönster i söder och två i norr. Fönsternischerna är vinklade utåt. I koret med samma nivå och golv som långhuset står dopfont och dopträd i norr, predikstol i söder och altare med altarring från 2009 i öster. Hela östväggen täcks av Pär Siegårds målning. Motivet skildrar Bergspredikan men de bibliska gestalterna är placerade i kyrkans omgivande landskap med Kullaberg och Skälderviken som fond. Längst ner till vänster är konstnären med fru och barn avbildade.

Sakristian nås genom en dörr klädd med stående ekpanel i korväggen. Sakristian har laminatgolv, vitmålade väggar och plant tak med furupanel och är möblerat med skåp, altare och skrivbord.

Nykyrkan har tegelgolv, vitoljad furuklätt tunnvalvt tak och väggar lika långhuset. Ljus från väster och öster med fönster lika långhuset. Nykyrkan är en öppen yta möblerad med det gamla altaret, en lekkyrka, stapelbara stolar och ljusbärare. På läktaren i nykyrkan står den gamla orgelfasaden. Läktaren vilar på fyra kvadratiska kolonner med enkla kapitäl. Barriären är av ramverk med täta fyllningar målade i grått och guld. Räckets är förhöjt med vitmålat fyrkantströr. Utrymmet under läktaren avskärmas av en vägg klädd med stående fasspontad furupanel, laserad med vitpigmenterad olja. Därbakom finns ett förrum med tegelgolv och furupanelklädda vitoljade väggar och tak med oljad panel. Vitlaserade spegeldörrar leder till förråd, toalett och trappa till läktaren.

Orgelläktaren i långhusets västra del nås från tornets andra våning. Läktaren har golv täckt med heltäckningsmatta. Läktaren vilar på kolonner och har räcke lika nykyrkans. Läktarens undersida är klädd med furupanel.

Tornets andra, tredje och fjärde våning har brädgolv och kalkade väggar med gråstenarnas struktur synlig. På tredje våningen är en värmeisolerande brädvägg uppbyggd. På fjärde våningen står klockbocken med två klockor och därifrån går stegar till torntoppen. Från tredje våningen nås långhusvinden genom en liten plåtlucka. Valven är isolerade med lösull och täcker nedre delen av takstolen som består av sparrar och hanband.

Långhuset mot koret i öster.

Långhuset mot orgelläktaren i väster.

Nykyrkan i norr.

Inredning och inventarier

Altaret är från 2009 och ritat av Hans Ponnert. Det är murat och putsat av blocktyp. Altarskivan är av finslipad svart diabas med fem kors.

Altare i nykyrkan är tillverkat 1892 i ramverkskonstruktion, ommålat 1968. Fyllningarna har rundbågsomramade släta fält. Målat i grått, vitt och guld. Detta altaret flyttades från koret till nykyrkan 2009.

Altarfresken från 1937 av Pär Siegård täcker östväggen i koret. Beskriven ovan.

Altartavla, målad av Valfrid Nelson 1892, hänger på långhusets södervägg. Målningen

är en av många kopior av Carl Blochs *Cristus Consolator*. Originalen hänger i Sofia Albertina kyrka i Landskrona. Bilden omges av ett snidat ekådrat ramverk.

Altarringen av ek och järn är från 2009, ritad av Hans Ponnert. Ståndare av fyrkantsjärn, däremellan cirklar av fyrkantsjärn. Överliggare av ek och knäfall av ek som är klätt med skinn.

Dopfunten av granit med fot av sandsten dateras till 1200-talet. Den rengjordes från övermålning 1968. Foten har kvadratisk planform och uppåt avsmalnande hörn och är dekorerad med bladornament. Cuppan är cylindrisk, avsmalnande uppåt och neråt. Den saknar dekorationer.

Predikstolen av målat trä är byggd 1892, ommålad 1968. Den åttasidiga korgen, målad i vitt, grått och guld, nås genom en rak trappa med uppgång från koret. Korgens sidor har rundbågsomramade släta fält. Korgens undersida är karnisformad och fundamentet åttkantigt. *Baldakin* med åttkantig form med listverk och karnisformad överdel krönt med glob och kors. En förgylld duva hänger under baldakinen.

Bänkinredningen har tillkommit vid Eiler Græbes renovering 1968. Öppna bänkar med gavlar både mot mittgång och yttermur. Ryggar, gavlar och framskärmar är i ramverkskonstruktion med fyllningar. Profilerad överliggare. Målade ljusst grå med mörkt grå sockel och överliggare. Gavlarnas profilering i lila och grönt. *Stolar*, stapelbara, med metallben, klädd sits och rygg står i nykyrkan.

Orgeln byggdes 1968 av Mårtenssons i Lund. *Orgelfasaden* av ek med enkel, modern utformning är uppbyggd med fem rektangulära pipfält med varierande höjd. *Orgelfasad på nykyrkans läktare* från 1861, ej längre använd. Ritad av R.F. Petterson. Fasaden av trä är delad i fem pipfält som delas av pilastrar. Mittfältet är högre och kröns av listverk och triangelgavel. Fasaden är målad i grått med detaljer i guld.

Lillklockan från 1623 är gjuten av danska Rudolph Burchardo. *Storklockan* är omgjuten 1806 och senast 1936 av M & O Ohlsson i Ystad. Båda klockorna har inskriptioner och växtbårder.

Övrigt

Kormatta, formgiven av Barbro Nilsson för Märta Måås Fjetterström.

Lampetter målade av Pär Siegård.

Vigvattensten, från medeltiden, står i vapenhuset.

Kvinnoherm, skulptur i snidad ek, förmodligen från predikstol, 1600-tal.

Mässhake av svart sammet med silverbroderier från 1700-tal.

Målning av Pär Siegård i koret.

Dopfund

Kyrkogården

Gamla kyrkogården är området närmast runt kyrkan. 1952 anlades en ny kyrkogård väster om den gamla på andra sidan en väg efter Eiler Græbes ritning från 1949. En ny mur byggdes 1955 med inmurade äldre gravstenar vid gamla kyrkogårdens norra sida. Urnlund anlades 1972 på gamla kyrkogården. På nya kyrkogården anordnades 1985 en minneslund. 1992 köpte församlingen en gård sydöst om kyrkan. Gårdens tillhörande mark utökade kyrkoanläggningen i öster och söder och gårdens boningshus omvandlades till församlingshem. Nya kyrkogården utökades ytterligare västerut 1992. En askgravlund anlades 2006 på nya kyrkogården.

Beskrivning

Gamla kyrkogården

Kyrkogården omges av en murad gråstensmur avtäckt med hyvlad kalksten i väster och norr, övriga sidor av häckar. Äldre gravstenar är inmurade i muren. Gångarna är av singel och kyrkan omges mestadels av singel. En oxelallé leder fram till västportalen. Gravstenarna är placerade direkt i gräs, någon enstaka gravplats har inramning. Gravstensmaterialet är blandat men ett flertal äldre stenar finns. Vanligaste titeln är lantbrukare. I norr intill bårhuset finns en urnlund omgiven av röd hyvlad kalksten.

Längst i öster är enbart grässått utan gravstenar. Kastanjetråd står i gränsen mellan

gräsmatta och gräsmatta med gravstenar. Längst i söder finns en lekplats på gräsmattan framför församlingshemmet. En trädrad av oxel och lind delar kyrkogården från lekplatsen.

Nya kyrkogården

Gamla och nya kyrkogården åtskiljs av en väg och parkeringsplats. Kyrkogården är omgärdad av en murad gråstensmur avtäckt med hyvlad kalksten i öster, mot söder av en stengårdsgård och björkar, övriga sidor av häckar. Huvudgången kantas även här av en oxelallé. Gångarna är dels av singel, dels av betongplattor. Gravkvarteren är omgärdade av avenbokshäckar och gravstenarna placerade längs raka långa rygghäckar av avenbok. Gravplatserna är omgärdade av gatsten eller placerade i gräs. Den enstaka kvarvarande buxbomen kommer att tas bort. I de senaste kvarteren i nordöst är gravstenarna placerade i gräs utan rygghäckar.

Delen längst i väster är en trädlund med ett 20-tal olika trädslag. Askgravlundan är stenblock i en cirkel med namnplattor av metall.

Kyrkogård och bårhus norr om kyrkan.

Nya kyrkogården med rygghäckar.

Byggnader på kyrkogården

Ett bårhus från 1956 ritat av domkyrkoarkitekt Eiler Græbe står norr om kyrkan. Byggnaden har vitputsade väggar, sockel av kluven gråsten och sadeltak med röda enkupiga tegelpannor.

Personalhus med förråd och garage från 1981 ritat av arkitekt Rolf Larsson står sydöst om kyrkan. Fasad av vitmålat tegel och sadeltak med betongpannor.

Sydöst om kyrkan ligger en gård med boningshus och tillhörande längor som köptes in 1992. Boningshuset är numera församlingshem. Fasaden är klädd med träpanel och sadeltaket täckt med betongpannor.

Kulturhistorisk karaktärisering

Grevie kyrkby ligger i ett åkerlandskap med bronsåldersgravhögar och naturreservat. Kyrkbyn med enstaka hus och gårdar delas av en nyare landsväg som splittrar byn. Grevie stationssamhälle som varit den expanderande orten ligger ett par kilometer bort.

Gamla kyrkogården är grässådd och gravstenarna placerade i gräs. Nya kyrkogården karaktäriseras dels av stenar längs raka ryggäckar av avenbok, dels av en trädlund. På grund av problem med buxbomen står de flesta gravstenarna även här i gräs. Murarna som delvis omgärdar kyrkogården är betydelsefulla och kunde gärna kompletteras till fler väderstreck. Den moderna askgravlundan är ovanligt utformad som en vikingatida skeppssättning.

Kyrkan har medeltida ursprung men är så ombyggd att den har karaktären av en 1800-tals kyrka. De medeltida delarna är synliga i frilagda rester av en sandstensportal i vapenhuset och i exteriöra rester av en norrportal. Medeltida murverk finns i långhusmurarna. Kyrkan har etappvis förändrats och under 1800-talet byggdes kyrkan till tre gånger. En korsarm, nykyrkan, uppfördes i norr 1804. Samtidigt revs tegelvalven och trätunnvalv byggdes. 1845 uppfördes tornet. 1857 förstörades koret, femsidig sakristia byggdes och hela kyrkans inre orientering ändrades till nord-sydlig riktning. Grevie kyrka, liksom den närbelägna Västra Karup, är bland de fyra i Skåne som vid denna tid (1760-1860) inte fick den traditionella väst – östliga orienteringen. Likt många kyrkor som byggdes vid denna tid är den en salskyrka med korväggar av långhusets bredd och bakomliggande smalare sakristia.

1800-talskyrkan är byggd i nyklassicistisk stil vilket var den stil som Överintendentsämbetet förordade och som blev dominerande i Småland och Östergötland. Men i Skåne förespråkade domkyrkoarkitekt Brunius en medeltidsinspirerad blandstil. Kyrkan har vitputsade murar förutom nykyrkan, torn med lanternin, tak av koppar och träfönster i stickbågiga öppningar. Nykyrkan markeras som tillbyggnad genom att den har synliga gråstenar vilket är ovanligt att visa, men verkar vara ett lokalt drag eftersom även kyrkorna i Tåstarp och Förslöv har synliga gråstenar. Taklanternin på tornet är en typisk nyklassicistisk markör som även de närbelägna kyrkorna i Västra Karup och Hjärnarp har. Exteriören har 1800-talets planform medan dörrar, fönster och avtäckningar är bytta under 1900-tal.

Interiört är kyrkan en ljus salskyrka med tunnvalvt tak klätt med panel. Fokus riktas mot koret med den monumentala fresken av Pär Siegård från 1938. Målningen skildrar Bergspredikan men de bibliska gestalterna är placerade i kyrkans omgivande landskap med Kullaberg och Skälderviken som fond och konstnären har även placerat sig själv med familj i bilden. Färgerna är milda jordfärger, figurerna är kraftiga, ofta med en

konturlinje. Verket är en av Siegårds första kyrkofresker och av stort konstnärligt värde. Den är utformad som en sammanhängande bild till skillnad från hans fresker i Hjärnarp och Förslöv som är uppbyggda med flera bildsviter. Figurerna formar en pyramid med Jesus överst i den ljusaste färgtonen. Bildframställningen är enkelt lättfattlig och har inget av Siegårds abstrakta inslag som han använde i sina träsnitt.

Kyrkans inre karaktäriseras av två tidsskikt, 1800-talets ombyggnader med dess inredning, men mest av 1960-talets omgestaltning av Græbe. Från 1800-talet är predikstol, den gamla altaruppsatsen på söderväggen och de båda läktarna. Från Græbes tid är bland annat nytt tegelgolv, nya bänkar, nya armaturer, nya dörrar och fönster och inklädnad av det tunnvalvda taket. Kyrkan återfick sin ursprungliga väst-östliga orientering och Siegårds målning från 1938 blev därmed mer framträdande och betydelsefull. Græbes genomgripande omgestaltning är välgjord med gedigna material. De vanliga fuktproblemen i tunnvalv som syns i tex Hjärnarp och Västra Karaby försvann med Græbes inklädnad. Kyrkans ändrade riktning är mer liturgiskt korrekt och mer funktionell. Den gamla altartavlans placering visar på den tidigare orienteringen. Där Græbe har använt furupanel utan vitpigmentering, som under orgelläktaren och i vapenhuset, kan panelen gärna målas.

2009 års ändring med nytt altare och altarring har på ett positivt sätt ökat fokus på Siegårds freskmålning och gett mer plats i koret. Korsarmen är en öppen yta som kan användas till många olika aktiviteter. Altare på två platser ger flexibilitet beroende på antal besökare. Lekkyrkan i nykyrkan, ett snidat skåp med kyrkinventarier i miniformat, är välgjord.

Kyrkans medeltida historia visas endast i dopfunten av granit och sandsten och vigvattenstenen i vapenhuset. Granit i dopfuntar är förhållandevis ovanligt, men just på Bjäre finns flera.

Lillklockan gjuten 1623 av Rudolph Burchardo är tillsammans med Roskilde domkyrkas klocka de enda bevarade klockorna gjutna av Burchardofamiljen.

Rekommendationer

- Pär Siegårds fresk bör värnas.
- Græbes reovering från 1960-talet bör värnas.
- Kyrkogårdens trädrad med kastanjer i öster mellan äldre och nyare del kan gärna förstärkas.

Skydd m.m.

Kyrkan/kyrkogården skyddas som kyrkligt kulturminne enl. 4 kap. kulturmiljölagen. Anläggningen ligger inom riksintresse friluftsliv, Bjärehalvön med Hallandsåsen och Rönneå samt inom riksintresse kustzonen.

På kyrkogården finns en fornlämning, Grevie 303:1, bestående av en stengrund under jord som eventuellt kan vara grunden till ett tidigare kapell.

Källor och litteratur

Skåne, Landskapets kyrkor, red. Markus Dahlberg & Ingrid Sjöström, RAÄ, 2015

Sockenkyrkorna – kulturarv och bebyggelsehistoria, Riksantikvarieämbetet, 2008

Underhållsplan för Grevie kyrka 2004-11-15, Ponnert Arkitekter,

Kyrkobyggnader 1760-1860, del 1, Riksantikvarieämbetet

Bjärebygd, Jan Moen, 1985

Pär Siegård, träsnittaren, kyrkomålaren, Kristian Romare, 1959

Pär Siegård, Hedeman-Gade och Schill, 1948

<http://www.lansstyrelsen.se/skane/sv/samhallsplanering-och-kulturmiljo/landskapsvard/kulturmiljoprogram/sarskilt-vardefulla-kulturmiljoer-i-skane/bastad/Pages/index.aspx>

<http://www.bastad.se/Documents/Kommun%20och%20samh%C3%A4lle/Samh%C3%A4llsplanering%20och%20bygglov/Planarbete/Planprogram/Grevie%20Kyrkby/Planprogram%20Grevie%20Kyrkby.pdf>

Övriga uppgifter

Denna rapport, en kulturhistorisk karaktäristik och bedömning av Grevie kyrka, Bjäre kontrakt, har upprättats av:

Kristina Simonsson, Arkitekt SAR/MSA (rapportförfattare, inventering, foto)

Karl Johan Kember (granskare),

Arkitekt SAR/MSA, Certifierad sakkunnig avseende kulturvärden,

JAIS arkitekter AB, Sundstorget 3, 251 21 Helsingborg, 042-14 92 30, www.jais.se

Inventeringsdatum: 2016-02-12

Färdigställd rapport: 2016-11-14

Grevie kyrka - byggnadsbeskrivning

Stomme:	Murverk – Natursten Murverk – Tegel
Fasadmaterial:	Puts-spritputs Puts-slätputs Sten(korsarm)
Fasadkulör:	Vit Ofärgad (korsarm)
Takform:	Sadeltak Lanternin
Taktäckningsmaterial:	Plåt - koppar, falsad, förskjutna hakfalsar
Byggnadsdel:	Torn – väster Långhus Kor - öster Kor fullbrett Sakristia-öster Korsarm - norr